

Medicinteknisk support i hemmet – växande yrkeskår i

Det finns många sjuksköterskor i Sverige men ytterst få har samma arbetsuppgifter som Daniel Färninger i Karlstad som tillhör en helt ny och växande yrkeskår. Han är en av landets sex DSS:er (Device Support Specialist) och hans speciella arbete handlar om att tillhandahålla teknisk support till glioblastom-patienter som får behandling i hemmet med en bärbar Tumor Treating Fields (TTFields)-apparat.

Sjuksköterskan Daniel Färninger, som vidareutbildat sig till DSS (Device Support Specialist), tillbringar numera många timmar i bilen på väg till och från patienter med glioblastom i Värmland och Dalarna.

cancervården

Daniel Färningers nya arbetsområde är inte bara ovanligt – det är också väldigt stort till ytan. Hans "upptagningsområde" består av både Värmland och Dalarna. I genomsnitt brukar han serva omkring tjugo patienter som ordinerats TTF-behandling av sina läkare.

– Det är två stora län så det brukar bli långa resor med bilen och en hel del ensamma kaffekoppar på macken, säger

Värmlandsfödde Daniel som är 41 år gammal och blev färdig sjuksköterska 2007.

Han arbetade på infektionskliniken på Centralsjukhuset Karlstad i sju år och gick sedan vidare till en tjänst på ett kommunalt äldreboende och så småningom hemsjukvården.

– Jag trivdes jättebra med att arbeta med patienter i hemmet men jag har också alltid varit mycket intresserad av teknikutveckling och utbildning. De sista två åren på kommunen arbetade jag bland annat med att förbättra journal-systemet. Inom mitt yrke finns det många olika vägar att gå och jag är alltid pigg på att testa nya saker och utmaningar.

Sagt och gjort. Efter att ha registrerat sig som arbetssökande inom medicinteknik på LinkedIn, blev Daniel Färningar i våras rekryterad till sitt nya arbete som DSS.

– När jag läste på om det här jobbet blev jag riktigt intresserad. Jag hade ingen specifik erfarenhet av att arbeta med hjärncancer, men i mitt jobb som sjuksköterska har jag träffat många människor i kris, både patienter och anhöriga, och i hemsjukvården fick jag lära mig de speciella regler

Det var bland annat det stora intresset för teknik och utveckling som gjorde att Daniel Färninger nu lämnat sjukvården för att ägna sig åt medicinteknisk support i hemmet med hjälp av TTFields-metoden.

som gäller när man arbetar i patientens hem. På ett sjukhus är patienten alltid i underläge, i hemmet är det vårdpersonalen som får respektera reglerna i den sjukes revir, säger Daniel, som även har erfarenhet av palliativ vård.

Frihet att arbeta ensam

När han efter flera intervjuer och intensiv utbildning för att lära sig allt om TTFields-metoden och den bärbara apparaten började arbetet som DSS i slutet av maj. Då började också ett helt nytt kapitel i hans yrkesliv. Ett kapitel utan kaffemaskin och gemensamma fikastunder med kollegor.

” På ett sjukhus är patienten alltid i underläge, i hemmet är det vårdpersonalen som får respektera reglerna i den sjukes revir.

Slut på samlingar i fikarummet – för Daniel blir det idag oftast en ensam kaffekopp ute på vägarna, men han uppskattar friheten.

” Vi lyssnar på patienten som ju använder utrustningen dagligen och tar med oss deras idéer till vår utvecklingsenhet. Jag känner en stor stolthet över att patienten här står i centrum på riktigt, att det inte bara är en fras.

– Det är nog första gången som jag arbetar helt ensam men jag gillar faktiskt den friheten. Mina arbetstider är flexibla och jag planerar efter de behov som patienterna har, konstaterar han.

I genomsnitt har han hand om cirka tjugo patienter med glioblastom, utspridda i Värmland och Dalarna. TTFields-behandlingen ordinerar av onkologer och utrustningen finns hemma hos patienten. Daniels uppgift är att sköta apparaten, vara behjälplig med eventuella tekniska svårigheter och att löpande registrera data som skickas till ordinerande läkare.

– Jag brukar till en början träffa patienterna under några timmar för att introducera apparaten och förklara hur de ska använda den. Det brukar behövas hjälp med att sätta på de keramiska plattorna men i övrigt sköter de apparaten själva. Jag besöker varje patient en gång i månaden och de kan alltid ringa mig vid behov. Hittills har jag bara mött positivt respons från patienterna som är tacksamma över att

få behandlingen i hemmet i stället för att ligga på sjukhus. Många av dem lever i princip som vanligt, de tar med sig apparaten när de ska cykla eller jobba.

Medicinteknisk support

Han betonar att hans roll som DSS är strikt medicinteknisk, hans uppgift är inte att vara sjuksköterska.

– Om något vårdrelaterat problem skulle uppstå uppmanar vi patienterna att ta kontakt med sin läkare men vi är alltid öppna för att ha en dialog med sjukvården så att det ska bli så bra som möjligt för patienten.

Daniel tycker att han får utlopp för sin kreativitet och utvecklingslust i det här jobbet när det gäller att komma på små förbättringar som kan underlätta patientens vardag.

– Vi lyssnar på patienten som ju använder utrustningen dagligen och tar med oss deras idéer till vår utvecklingsenhet, förklarar han och tillägger att han känner en stor stolthet över att patienten här står i centrum på riktigt, att det inte bara är en fras.

– Detta tänk genomsyrar allt vi gör och det känns väldigt meningsfullt, säger Daniel, som då och då får den nyfikna frågan ”men vad gör du egentligen?” från sina tidigare kollegor i sjukvården.

Hittills finns det bara sex DSS:er i Sverige men han tror att denna form av medicinteknisk support i patientens hem kommer att bli allt vanligare i takt med att fler onkologer i landet får information om den nya behandlingen.

EVELYN PESIKAN
Frilansjournalist och
medicinsk skribent
Foto: ØYVIND LUND

